

Starej námořník

Komunál

Ve stínu zašlé kajuty,
prosáklé vůní tabáku.
Na stěnách mapy souřadnic,
vzpomínky na léta co jsou pryč.

Lod' se houpe na vlnách,
u břehu svázaná jak pes.
kterej se touží rozběhnout,
a nechat provaz za sebou.

Oblak kouře stoupá dál,
z dýmky někam ke hvězdám.

Ze vzpomínek plaveb svých,
žije slepej námořník.
Stáří mu vzalo z očí svit,
nosí teď pásku na očích.

Zbyla jen touha se plavit dál,
Povolit řetěz - plachty nechat vlát,
Kotevní lano odvázat,
Hodit ho do vln u dna nechat spát.

Pomalu dokouřil a vstal,
čekat u břehu na smrt vzdal.
Kormidlem zase otočil,
zvládl to s páskou na očích.

Vydal se hledat ve vlnách -
ostrov - rozsvícenej maják.
Kde si stluče malej kříž,
tady skončil námořník.

Ze vzpomínek plaveb svých,
žije slepej námořník.
Stáří mu vzalo z očí svit,
nosí teď pásku na očích.

Zbyla jen touha se plavit dál,
povolit řetěz - plachty nechat vlát.
Kotevní lano odvázat,
hodit do vln u dna nechat spát,

Slepý muž s lodí na vlnách,
dneska je zase kapitán.
Nenašel ostrov co si přál,
přesto zůstal kapitán.